

Rozhovory se životem

71

OBSAH

Žehnání svíček-----	3
Vánoční evangelium-----	4
Hledající Boha-----	5
Modlitba pro každý prst na ruce-----	7
Znaky duchovního křesťanství-----	8
Práce duchovních rodin-----	13
Nectnosti a jejich následky-----	15
Černá a bílá magie-----	18
Nevědomý bezdomovec-----	20
Zrání bytostí skrze zkoušky-----	26
Kniha života a Akaša kronika-----	32
Současná doba-----	36
Další vzkaz Gisely Weidner-----	40
Z našeho života-----	42
K obrázku na obálce-----	43

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

Svátek naděje a světla
se teď přibližuje den za dnem.
Slibuje bezpečí a štěstí,
důvěru, co má také přijít.
Odlož spěch, rozpomeň se opět,
čím tento svátek původně byl.
Zářila kdysi jedna hvězda dolů,
svítí od té doby stále.
Chce nás ohřát, dát naději
a zasít radostnou důvěru.
Do života každého pozemského člověka!
Nezapomeňme na poselství.
Nechte tento svátek před všemi věcmi
být svátkem ve vašem vědomí.
A přinést mír do srdcí
a s ním sílu, aby odpustil.
Rafael (1483 - 1520)

ŽEHNÁNÍ SVÍČEK

Žehnám vám i vánoční době zklidnění! Necht' nikdy neuhasne duchovní společenství mezi námi, necht' ve vašich očích plá oheň vnitřní sounáležitosti. Spolu s Josefem z Nazaretu k vám volám: Měňte se, usilujte o svůj vnitřní pokrok.

Posvěcuji svíčky, jež jste přinesli. Ať vydávají Světlo. Pokud bude vaše duše plná lásky k Bohu, čistá a nebude nic skrývat, necht' ji plamen probudí.

V každém případě, kdykoliv svíci zapálíte, pokaždé budeme s vámi. Přinášíme požehnání, sílu Stvořitelovu a Jeho lásku. Kristus je připraven vést vás domů. Bůh všechny volá, a pokud nám dovolíte, budeme tomu také my, Boží poslové, nápomocni.

VÁNOČNÍ EVANGELIUM

Přišla doba, kdy bylo císařem Augustem vydáno nařízení, že se má konat v celé římské říši sčítání lidu. Bylo to první sčítání tohoto druhu. V Sýrii ho provedl Quirinus, tehdejší místodržitel. Všichni se vydali na cestu a nechali se zanést do sčítacích listů, každý ve vlasti svého pokolení.

Také Josef cestoval ze svého bydliště Nazaretu v Galilei do země rodu Juda do města Davidova jménem Betlém, neboť on patřil ke kmenu a rodu Davidovu. Chtěl se tam nechat zapsat s Marií, svojí ženou, která byla v očekávání, do sčítací listiny.

Když tam přijeli, přiblížila se hodina jejího porodu. I porodila svého prvního syna, zavinula do plenek a položila do jeslí. V hostinci už totiž nemohli najít žádné ubytování.

Tou dobou byli na poli poblíž pastýři, drželi v noci hlídku u svých stád. Tu se nad nimi zjevil anděl Páně a obklopila je nádherná zář. Strnuli úlekem. Anděl k nim promluvil, řka: „Buďte bez obav! Mám vám přinést nesmírně radostné poselství platné pro celý národ: Dnes se narodil ve městě Davidově Spasitel. Je to Bohem určený Mesiáš. Tam najdete v jeslích děťátko, které je zavinuto v plenkách.

Tu se u anděla zjevilo z onoho světa velké množství duchovních bytostí. Boha velebily slovy: „Uctíván nechť je Bůh ve výšinách a na Zemi ať je mír v srdcích lidí dobré vůle!“

Sotva zmizeli z očí andělé i duchovní bytosti, které žily kdysi jako lidé, neb vrátily se do světlého onoho světa, tu si pastýři řekli: „Pospěšme do Betléma, bychom spatřili, zda se opravdu naplnilo poselství, které nám Pán nechal zvěstovat!“ Rychle tam běželi a našli Marii a Josefa i právě narozené dítě ležící v jesličkách.

Přesvědčení o pravdě vyprávěli poselství, jež obdrželi, mluvíc o významu tohoto dítěte. Všichni, kteří je slyšeli, se nemohli dost vynadivit tomu, co pastýři vyličili. Také na Marii tato sdělení udělala hluboký dojem a velmi o tom přemýšlela.

Pak se pastýři vrátili ke svým stádům a chválili a velebili Boha za vše, co slyšeli a na vlastní oči viděli.

Z Grebrovy Bible Lk 2,1-20

HLEDAJÍCÍ BOHA

září 2013: Pokračujeme s naším hledajícím Boha cestou vzhůru ke Stvořiteli. Začínající učeň se má stát pokračovatelem velkého mistra Ježíše Krista. Stojíme při něm připraveni ku pomoci, protože jeho oddanost Bohu je obdivuhodná. Poprosil nás, abychom mu i nadále dávali k dispozici médium, abyste se tak mohli začíst do jeho sdělení. Těšíme se s vámi na jeho další projevy. Nyní se vciťte do jeho stavu:

Má láska ke službě

Kdo z lidí poznal, že každyčký, i ten sebemenší, je v očích Stvořitele hoden, povolán a vyvolen mu sloužit? Ty, náš Stvořiteli milý, jsi nás stvořil, abychom život nepromarnili – ať na planetě Zemi či v jiných sférách. Kdo toto dosud nevěděl, tomu říkám v plné Boží oddanosti: Bůh, Kristus a jeho poslové potřebují spolupracovníky - jsme jako zuby velkolepého ozubeného kola Stvoření, pomáhající uskutečnit Boží plán až do konce.

Kdo v koloběhu života neslouží z lásky, ten bloudí po cestách bez klidu a vnitřního uspokojení. Vždyť tyto cesty mu nebyly určeny. Z vlastní zkušenosti vím, že běh života a příležitostí, které promarníme, velice rychle utečou a málokdy se v této podobě vrátí.

Veškerá bolest, kterou člověk cítí, je dozvuk jeho minulosti, kdy nepracoval v lásce a službě. Sourozenci si stěžují na mnoho nespravedlivého od Stvořitele nebo na obrovskou zátěž, kterou musejí snášet. Ale pravím: Pramen vašeho zla byl nezáměr o službu, kterou nám Stvořitel předurčil. Disharmonie vznikají z promarněných povinností. Tvůrce chce dokonat své dílo v tobě i celém kosmu. Uvědom si: Cos lehkomyšlně promeškal, je těžké dohonit. Nestěžuj si na Stvořitele,

když životní cíl mineš. Sám jsi vinen, opominul jsi povinnosti, které jsi na sebe dobrovolně vzal. Neznáš je? Následuj Krista a zajistiš si službou v lásce a Boží oddanosti radost ze života.

říjen 2013: Od doby, co náš hledající Boha zažil, jak vypadá přítomnost Boha, stále touží to prožít znovu. S plnou energií a nasazením hledá cestu, aby poznal nové a zvládl. Myslí si, že sám toho nedocílí, proto stále prosí o milost, aby Ho mohl opět zažít. Říká si: „Vím, že jsem byl stvořen milostí Boží, aby se ze mě skrze rostoucí duchovní růst stal někdo větší.“ V hlubokém ponoření dochází k závěru: „Jsem výsledkem všech svých minulých životů. Zahrnuji svou přítomnost a celou budoucnost. Můj pozemský život zde mne formuje a časovou následností zanikne.

Energie působí všude, je nekonečná. Jsem bytí, v této době člověk krácející vzhůru a rostu k věčnosti až k dosažení dokonalosti. Tomuto procesu nechci bránit, naopak ho chci podporovat. Přijdou-li mi do cesty nezdary, nesmím se duchovnímu rozvoji uzavřít. Raději chci být zářícím krystalem zrozeným z Boží síly. Také nesmím naslouchat hlaholu vládce Země, špatného proroka, vydávajícího se za dobrého. Ne, musím dávat pozor na jeho konání, použít své srdce, abych díky oddanosti Bohu zvítězil.

Taková necht' je moje cesta: dny prožívat v bohulibém smyslu a vyplňovat aktivitou, díky níž pocítím jiskru lásky k věčnosti. Nehledám osobní štěstí, vždyť to odvane, odletí jako ptáček. Chci být odvázný v konání Bohem chtěných skutků.

Říkám si: Snaž se dosáhnout toho, co ti nikdo nemůže darovat. Nepropadej bolesti, že nemáš, po čem toužíš a doufáš. Jen to co udělám, dokáži, to mě promění. Toto poznání předej svým sourozencům, aby i oni zakusili štěstí pilnosti.

A tak radím: Chcete-li kráčet životem coby opravdu milující svých bližních, pak slabé sourozence podporujte. Zahrňte je láskou, vždyť jen společně vytvoříte nekonečnost, jež trvá. Láska projevená bližnímu nevymizí.

V symfonii tohoto světa jen jeden udává tón - Bůh, Stvořitel všeho bytí. Neposlouchejte zvuky času, neboť ty jsou pomíjející, ponořte se v rytmy kosmu: Zní čistými tóny.

Ano, přiznávám, nenasytně toužím najít Boha. Jsem ten, kdo všem sourozencům ze srdce přeje zažít štěstí oddanosti k Bohu.

Modlitba papeže Františka pro každý prst na ruce

1. Palec je prst směrem k vám. Proto se začínáme modlit za ty, kteří jsou vám nejbližší. Jsou to lidé, které si pamatujeme nejlépe. Modlitba za naše milované je "sladká povinnost."
2. Další prst je ukazováček. Modlete se za ty, kdo učí, vzdělávají a léčí. Do této kategorie patří učitelé, profesori, lékaři a kněží. Potřebují podporu a moudrost, aby určovali ostatním správný směr. Vždy na ně pamatujte ve svých modlitbách.
3. Další prst je nejvyšší. Připomíná naše vůdce. Modlete se za prezidenta, poslance, podnikatele a vedoucí pracovníky. Jsou to lidé, kteří řídí osud našeho národa a ovlivňují veřejné mínění ... právě oni potřebují Boží vedení.
4. Čtvrtý prst je prsteníček. Mnozí se budou divit, ale je to náš nejslabší prst, každý učitel klavíru to může potvrdit. Ten je tam, aby nám připomněl modlitbu za slabé, za ty, kteří se potýkají s problémy a za nemocné. Oni potřebují vaše modlitby ve dne i v noci. Modliteb pro ně nebude nikdy příliš mnoho. A je to pozvání i k modlitbě za manželské páry.
5. A konečně je tu náš malý prst, nejmenší ze všech. Musíte se vnímat malými před Bohem a bližními. Jak říká Bible, "poslední budou první." Malíček nám připomíná, abychom se modlili za sebe. Poté, co jste se modlili za všechny ostatní, oni budou moci lépe pochopit, jaké jsou vaše potřeby a jak se na ně dívat z pravého pohledu.

ZNAKY DUCHOVNÍHO KŘEŠŤANSTVÍ

Pro všechny, kteří mě v tomto pozdravu nepoznali: Jsem Emanuel a více než třicet let jsem vedl toto médium.

Lidsky řečeno, měl jsem málo času na přípravu. Proto prosím o shovívavost, jestli něco neproběhne tak, jak jste zvyklí od Harduse. I my, poslové Boží, potřebujeme přípravu, abychom se naladili, hovořili k vám v lidské vibraci a vašimi slovy.

Nechci říct, že jsem vyšel ze cviku, ale slova jsem delší čas nepotřeboval. Slyšeli jste správně, my se totiž slovy nedorozumíváme. Mluvení je způsob vyjadřování, které se užívá na Zemi, sférách kolem Země, v některých trochu výše vyvinutých světech a ve světech nízkovibrujících. Jinde se dorozumíváme pomocí myšlenek a pocitů, jež si s láskou věnujeme - telepatii. To je svět, který neznáte. Proto se vynasnažím k vám hovořit slovy.

Abych se dokázal přesně vyjádřit, potřebuji, abyste mi dali k dispozici mentální sílu. Pokud se mi to dařit nebude, mějte prosím na paměti, že nepocházím ze Země a nikdy jsem na ní nežil. Má duchovní vlast je zcela odlišná.

Křesťanská duchovní láska

Duchovní křesťan nemá odsuzovat, soudit. Má být tolerantní! Má milovat, být tedy ke všem spolustvořeným láskyplný, užitečný, laskavý, starostlivý, pomáhající, harmonizující, a především tolerantní. Toto jsou některé vlastnosti vystihující termín křesťanská duchovní láska.

Kdo je tedy duchovní křesťan? Existují i jiní křesťané?

Na Zemi máte různé náboženské směry, někteří ani nevěří, někdo vyznává víru v přírodu, jiný se přiklání k primitivním náboženstvím...

V zásadě duchovní svět vidí věřící na tomto světě jako loutky, kteří ještě nedokázali získat odstup od tzv. náboženské víry. Nechtěl bych stanovit hranici, neboť i náboženské vyznání je cenné a chvályhodné, pokud se ho však nechopí ti, kteří si myslí, že vás musí udělat na sobě závislými.

Stvořitel nechce žádné závislé lidské sourozence, chce, aby na sobě svobodně pracovali, přijímali pravdu a směřovali život na vyšší cíl - duchovní vývoj a cestu blíž do duchovní vlasti, blíž ke Stvořiteli, k Tobě, Otče náš!

Není třeba žádného lidského učitele. Je zapotřebí Božích poslů, kteří k lidem přicházejí, chrání je a vedou, pokud se ovšem nechají vést. A mezi Bohem, Božími posly a tebou není další článek nutný! Neboť vše, co je mezi tím, jsou lidé, kteří mohou chybovat. Bůh je nepotřebuje pro výklady o spáse. On je předává Božím poslům a ti zase těm, kteří se na Zemi nazývají duchovní křesťané.

Drž se dál od všeho, co znamená odsuzování, souzení či destruktivní kritika. Nezralí lidé jsou rychlí se svým soudem, druhé soudí obzvlášť rádi. Je ale křesťanská povinnost, duchovní křesťanská povinnost ve všech lidských sourozencích vidět Boží jiskru, a ne je podle zjevných chyb hodnotit a odsuzovat.

Jestliže vás pozorujeme, pak zjišťujeme, že se vám toto do vědomí ještě nedostalo! A přesto byste to jako duchovní křesťané měli již vědět a tento poznatek převést v čin!

Most ze dvou Božích jisker

Člověk to ale musí správně provést! Vytvořit představou most: od vlastní Boží jiskry k Boží jiskře sourozencově. Zpevní ho ještě duchovní průvodci, milí sourozenci! Toto oni podporují, protože je to důležité! Neboť v původním smyslu slova Božího jsme jednota. A ty rozděluješ, milá sestro, milý bratře, pokud chyby, které vnímáš, odsuzuješ, posuzuješ. Ty rozděluješ! Tys ten most, který chtěli duchovní průvodci vystavět a také ho od Boží jiskry k Boží jiskře zbudovali, rozbil tím, žes odsuzoval či posuzoval. Většinou jsou tvé úsudky negativní! Nazval jsem to destruktivní, rozvratnou kritikou.

Učte se poznat v bratřích a sestřích to, co vám bylo jako jednota darováno Stvořitelem: sjednocení se Stvořitelem se děje skrze Boží jiskru! Pokud si to neumíte představit, pak si představte Krista, Kristovo světlo v sobě. Ježíše z Nazaretu přece znáte, toho jste viděli na obrazech. Představte si ho. Kristovo světlo je ve vás a obklopuje Boží jiskru. Představte si Krista, když chcete po bratřích či sestřích hodit něco nedobrého posuzováním a odsuzováním. Nezralí lidé soudí velmi rychle. Chcete k nim patřit? Myslím, že ne, ale při pokušení tak činíte. A když se vám stane, že upadnete, pak to napravte! V Boží jiskře vaši ani bratřích se nic nezměnilo. A pokud jste to napravili, je most opět vybudován. To jsem myslel výrazem činit. Nestačí vědět, člověk musí také konat!

Duchovní křesťané usilující o vyšší vývojové stupně by si měli vštípit příkladné základní vlastnosti. Které to jsou?

Uvedu některé: Nenařizuj! Usiluj o vše dobré a čisté! Mnoho miluj! Mluv málo, zato jasně a pravdivě! Snaž se o vyšší znalosti! Stoupej stále výš ke svému cíli.

Všichni, kteří nyní měli nedobry pocit u některých vyjmenovaných vlastností, by si je měli vštípit. Já vám je vštípit nemohu, to byste měli udělat sami! A pokud prosíte, jistě vám s tím i váš milý duchovní průvodce pomůže.

Obzvlášť na „Mluv málo, zato jasně a pravdivě!“ jste nemile zareagovali. To jsem zaregistroval ve vibraci, kterou jsem od vás převzal. K tomu toto: Vše je vtisknuto do vaší duše, každické slovo, každá jednotlivá myšlenka. Nemůžete zatajit, co jste v tomto pozemském či v minulých životech řekli, mysleli, cítili. Proto se vám vyplatí si tuto základní vlastnost vštípit!

Buď tolerantní k sourozencům, protože je často tlačí jejich karma! Vždyť nevíte, jaké karmické zatížení musí nést, a přesto je posuzujete, odsuzujete! Uvědomte si, že rychlými úsudky zeslabujete jejich odvahu a životní sílu. Ztrácejí odvahu, jsou bez energie, zoufalí, bez víry. A vy máte vlivem ukvapeného negativního úsudku, odsuzování či posuzování na tom svůj podíl! Sourozenci zatížení karmou jsou už tak slabí. Nemohou ve svém pozemském životě dělat víc, než splácet

a pociťovat svůj život jako těžký. Kvalita jejich života je sporná, ba mnohdy velmi špatná. Ale když po nich ještě hodíte odmítavé slovo, vrhnete odsuzující pohled a nedobře o nich smýšlíte, tak i vy jste přispěli k tomu, že ztrácet odvahy.

„Není lehké,“ myslí si nyní někteří, „být duchovním křesťanem. Je to vlastně břemeno.“ Souhlasím. Ale je to také šance stát se duchovním křesťanem! Navždy říct Zemi sbohem, rád říkávám. A s tím vám chci i nadále pomáhat, jak nejlépe budu umět. Stále, věčně!

Musí to být vaše dobrovolné rozhodnutí – v duchovní říši nikdo nikoho nenutí. I to, že jste teď tady, je důsledkem vaší podmíněně svobodné vůle. Uskutečňujete to, co jste si předsevzali! Chtěli jste stoupat, proto jste na sebe vzali pozemský šat. Abyste zde odpykali a konali dobro. Vyrovnali zákon příčiny a následku.

A tak ještě jednou: neodsuzuj a nesud', neboť tvé skutky tě doženou! Rozvíjej vnitřní pohled na duchovní dopad zákona příčiny a následku! Pak poznáš, že odsuzování a soudy často vytvoří zatížení, a tím vazbu.

Co rozumím rozvíjením vnitřního pohledu? Rozumem, stokrát již řečeno, to nejde. Podaří se to nacit'ováním srdcem a používáním vyššího vědomí. Trénujte to! Vnitřní pohled neznamena nic jiného než pokračování stavu, kdy se kontroluji v myšlenkách, pocitech, slovech a svých činech. Takže: „Mluv málo, ale jasně a pravdivě!“ Vnitřní pohled znamená předem odhadnout následek toho, co hodlám do okolí zasít, co tím učiním dobrého, anebo že si vytvořím pouta, zatížím se a přivážu se k bratrovi, sestře. Učím se poznávat účinky příčiny a následku. Toto je duchovní křesťanství. Tehdy můžete využít svou šanci postoupit výš a vstoupit do duchovního života!

Rádi posloucháte, mluvím-li o nebeských či duchovních věcech. Ale pokud jde o vaše činy, tak to je jiné, to odsouváte, to se podle vás týká jiných, ne tebe, tebe, tebe! Ale, milí sourozenci, to nejde! Jak často to mám ještě vysvětlovat? Teď je řada na vás: konat, pracovat, a tím vystoupat do duchovní říše. To za vás nikdo neudělá. Každý jste tu sám za sebe, kvůli svým činům, myšlenkám, touhám, mluvení. Za to

všechno si nesete zodpovědnost. A čím jste vyspělejší, tím větší odpovědnost máte!

„Proč nám tohle říkáš?“ nelíbí se vám. Musel jsem vám to říct a chtěl jsem vám to říct. Neboť pak vzniknou mezi vámi a vaším duchovním průvodcem mosty. I mezi mnou a vámi. Co jste odložili, to vás udělá blaženými! Nejsou to plané řeči, jsou obsahově bohaté a milující! Blažení jste proto, že jste to provždy zvládli, překonali. To přece stojí za námahu, energii a tu jako duchovní křesťan dostanete, protože děláte také něco pro druhého, který není tak daleko: vysíláte modlitby, myšlenky lásky, dobré myšlenky. A hlavně jste ochotni jakkoliv nezištně pomáhat. To posiluje, protože dostáváte energii na vaší cestě vzestupu do duchovní vlasti!

Již za pozemského života sklízíte plody toho, co dobrého jste učinili, vždyť „co tomu nejmenšímu z vašich bližních jste učinili, to JEMU jste učinili!“ A za to už sklízíte i na Zemi odměnu. Často říkám: Bůh si nenechá nic darovat. Ani Kristus, ani Boží poslové, ani duchovní průvodce ne! Pro nás je Bůh náš vzor. Když On si nenechá nic darovat, pak ani my nesmíme od vás nic požadovat! To je duchovní křesťanská láska k bližnímu, to je forma vzájemné výměny energie na vyšších úrovních. Snad jste mi porozuměli.

Svět potřebuje lidi
jako Kristovy růže,
neohroženě kvetoucí
v chladu a větru!

PRÁCE DUCHOVNÍCH RODIN

Dal jsem si za úkol přivést vás všechny na přibližně stejný vibrační stupeň. Zformoval jsem vaše srdce ve svých dlaních a pokusil srovnat vaše myšlenky. Z větší části se to podařilo. Povedu vás do nového učebního roku, ve kterém byste měli hodně pracovat sami na sobě i pro ostatní. Už jste se toho tolik naučili, tolik slyšeli, takže pokud jste nás následovali s plnou silou a přesvědčením, musíte být již schopni naučené převést do činů. Chci to vyzkoušet a volám: Jděte se mnou ve vibraci tak daleko, jak můžete, a vyšleme společně mír do celého světa. Mír je to, co se Zemi nedostává, nenávist hrozí růst do nekonečna. Jste k takové aktivitě povoláni a dostáváte k tomu i sílu seshora. Takže začínáme: „Náš všemohoucí Otče, prosíme tě, nech vtéct svatý mír do všech lidí dobré vůle. Dej jim sílu a lásku, aby i oni ho mohli poslat tam, kde schází, kde je tma, kde vládne nenávist a zmar. Pane, nebeský Otče, vyslyš nás!“ Vaším úkolem je toto dělat tak často, jak jen vám myšlenky dovolí.

Jste včlenění do duchovní rodiny. Ne pro radost, ale proto, že jste před vstupem do tohoto života sobě i Otci slíbili sloužit lidstvu. Slaboch nemůže dávat sílu, ani ten, kdo nekráčí lásky pln. Pracujte na sobě, pak máte v sobě sílu, která vládne hmotě. Jste kanál, kterým teče láska. Proudí tam, kde je temno nebo kde si myslíte, že tam světlo zcela zhaslo. Nejste součástí duchovní rodiny proto, abyste naslouchali povzbuzujícím slovům. Ne, vaše tělo, duše a duch mají růst do vibrace, které je na Zemi velice potřeba. Jak mnoho ani netušíte!

To ale není důvod k pýše. Jste sice důležitým článkem řetězu lidí, ale máte sloužit! Sami jste se dostali z temnoty pryč, nyní máte jít stále za světlem. Vidíte, milé děti, vaše úloha je nádherná. A mohu vám říci, že vaši duchovní průvodci se radují, když vidí vaši snahu. Pak vám z celého srdce pomáhají. Vaše vibrace musí být na takovém stupni, že vás nemůže dostihnout temnota. Nesmíte si ale myslet, že

jste víc než ostatní. Jste-li služebníci, a proto pokorní a skromní, dosáhne vámi vysílaná vibrace i temnoty, kde je utrpení. Ten, kdo si myslí, že je něco víc, se nachází ve vibraci, která pracuje bez úspěchu. Je pyšný a pýcha stahuje dolů. Jen ten, kdo pracuje v pokoře, může změnit temnotu ve světlo. Dostali jste požehnání, neboť bydlíte společně v duchovním domě, kde vás stále navštěvují učitelé a poslové, přinášející každému z vás cennosti dle toho, co kdo potřebuje. I když si myslíte, že to není nutné, přijde čas, kdy zjistíte, že se tak stalo.

Prosím tedy, jděte v této vibraci, myšlenkami a nedokonalými slovy – jinou možnost předání než skrze slova nemáme. Stojí za tím vším velká energie, přestože ji mnozí necítí. Nespouštím vás z očí, jsem stále s vámi. Byli jste mi svěřeni, a jsem tedy s vámi těsně spojen - vaše záření mě vždy dosáhne. Ne vždy mě potěší, někdy však velmi. Nejste samy, milé děti, je hodně těch, kteří vás chrání a varují, pokud byste chtěly udělat něco, co není v pořádku. Musíte ale naslouchat, co vám sdělujeme. Nejděte hlavou proti zdi, poslouchajte. Je to ve vás, co vás varuje, podporuje, vede. Záleží jen na vás! Neexistuje žádné upřednostňování.

Nuže, moji milí, jsem rád, že jsem u vás opět mohl být. Budete-li chtít konat službu, pokud mne budete potřebovat, zavolejte mě. Vyžrávejte, čistěte své duše a mějte na paměti vašeho anděla Helia Mer.

Každá podaná ruka k usmíření
je krokem k míru na světě.

NECTNOSTI A JEJICH NÁSLEDKY

Mír buď s vámi i duchovní síla, kterou jsem vám přinesl z domoviny. Jsem vděčný, že s vámi mohu opět slavit mši lásky. Tak jako u původních křesťanů slouží i vám dnes Bůh skrze svou sílu, pomoc a lásku. Ani tehdy, ani dnes peklo duchovní svět nezdolá.

Někteří si již dokáží vážit ducha, který zde vládne, jiní jím ještě naplnění nejsou. Chtějí stále tvořit ze sebe. Kdo ale věří, že může stavět jen na své síle, je v této době ztracen. Vaše duše v důsledku pochybení a nedostatečné ochotě je napravovat trpí. Tato disharmonie působí proti božským zákonům lásky a jednoty. Kdybyste poklesky proměnili v lásku, nebyla by nutná existence na Zemi. Vámi a Bohem určená cesta se stále opravuje a přizpůsobuje - abyste opravdovou lásku a jednotu našli.

Disharmonie jsou např. nenávisť, neznalost, pýcha, závist. Poznejte je, odstraňte a uleví se vám. Je jedno, zda se trápení duše projevuje v těle či v noci mimo něj.

Domýšlivost, pýcha, arogance

jsou podrobně popsány v knize Laurencius, G. Weidner. Jsou způsobeny neznalostí toho, že jste oproti Stvořiteli a Jeho plánům malí! Duše napadená těmito nectnostmi se v pokoře ani oddanosti před vůlí Boží neskloní. To je potom příčinou duchovní strnulosti, projevující se strnutím různých částí těla.

Krutost a násilí

porušují zákon jednoty všeho. Každá duše je přece součástí celku a zodpovídá za celé Stvoření. Nechová-li se tak, jak chce Bůh, pak nezná lásku a sympatie vůči druhým. Tehdy trpí různými bolestmi, které zasáhnou až tělo. Jsou psychosomatické a lékaři příčinu nenajdou.

Pýcha a nenávist

Nenávist je opak lásky a duše jí naplněná nezná lásku Boha. Zná však Satana a slouží mu. Nenávidí vše, co vede k Bohu. Způsobuje samotu, psychické poruchy, hysterii a neurózy.

Egoizmus

Duše stojí v opozici vůči povinnosti dávat sourozencům podíl na Stvoření. Chce mít vše pro sebe a zapomíná, že vše je tu pro všechny, všichni za jednoho, jeden za všechny. Příkladem byl Kristus, osvoboditel celého odpadlého Stvoření. Taková duše prožívá komplikace v systému žláz. Proč? Chce vše jen pro sebe. Ale v Bohu je vše ve vibraci a tato duše ji zastavuje, a tím i životní tok.

Neznalost

je nedostatek duše, která neposlouchá, když jsou jí předávány pravdy. Ježíš řekl: „Kdo má uši, poslouchej!“ Mnozí by chtěli znát to, co vy, ale nedokázali to. Duše se okrádá o příležitosti, nevyužívá je. Neznalost vede do temnoty. Tyto duše jsou chudé na poznání, slabě vidí, málo slyší a necítí, kdy se jedná o pravdu. Proto je pro takového člověka těžké se obrátit k Bohu, protože možností uslyšet pravdu ubývá.

Panovačnost, iluze moci. Oprávnění k moci, které se člověk troufá zmocnit

Duše neví, že vše, co vede k poznání, a tím blíž Bohu, je tady. Využívá ostatních a ovlivňuje je. Následkem jsou představy, že ji pronásledují apod. Vytváří si přání, která si nemůže splnit. Tím je narušena svoboda dítek Božích a osudem mimo těla i uvnitř je zajetí.

Nejistota, strach, obavy a pochyby

Duši chybí poznání důvěry ve Stvořitele. Nepřipustí v žádném případě, že ji Bůh vede, a schází jí cílevědomost. Projevem jsou neurózy, psychické přepětí, neschopnost nalézt k Bohu správnou cestu, a především ochromující obava z dalšího dne. Je psáno: Dej nám dnes náš chléb pro zítřek! Mýlí se však ten, kdo si tiše a tajně myslí, že on tyto

obavy nemá. Nemusí to být v plné míře, stačí i menší potence a člověk se od kola znovuzrození neosvobodí.

Končím větou: Každý dávej pozor sám na sebe! Chci vám dát vnitřní klid a sílu k uvědomění. Zvenčí mír neobdržíte, tam v této konečné době žádný není. Pouze skrze skutky lásky sklídíte mír coby odměnu za vaši lásku a lásku coby odměnu za dobrou vůli. Proto radím, přezkoušej každý sám sebe.

*Naše budoucnost je mlčenlivá země,
neorá ji lidská vůle.
Každý nový den přichází z Boží dlaně,
a to vědět stačí.*

1. Myslete tak, jako by každá myšlenka, kterou se obíráte, byla vypálena ohněm na oblohu a mohl ji vidět celý svět.
2. Mluvte tak, jako by každé slovo, které vyslovíte, mohl slyšet každý na světě.
3. Jednejte tak, jako by každý skutek, který učiníte, měl padnout zpět na Vaši hlavu, protože ve skutečnosti se tak stane.
4. Přejte jiným jen to, co byste chtěli, aby se vyplnilo vám, protože tak se ve skutečnosti děje...
5. Dělejte všechno tak, jako by to dělal sám Bůh, protože tomu tak ve skutečnosti JE.

internet

ČERNÁ A BÍLÁ MAGIE

září: Člověk ve svém životě kolísá mezi póly vůle Boží a Satanovy, tedy mezi smysluplným a rozporuplným.

Pojem magie někteří lidé odmítají, bojí se ho, protože si ho spojují se zlými vlivy. Na lidech lze pozorovat neschopnost být šťasten - tuto život zatěžující situaci způsobilo démonické prokletí. S magií si ovšem lidstvo spojuje i žehnající, šťastné a povzbuzující Bohem chtěné působení: na myšlení i na průběh života.

Bílá i černá magie potřebují ke svému projevu životní síly z různých ódových zdrojů.

Také dnes se, často tajně, na Zemi konají magická představení. Jejich základem jsou rituály: chrámový tanec s velkým množstvím kadidla, světelné ceremonie aj. Pokaždé je vedou zasvěcení kněží, mágové a čarodějové, jejichž umění zůstává zastřeno tajemstvím. Slouží k aktivaci potřebného magického děje – viz měsíční kouzlo na Bali. Nejedná se opět o nic jiného než o získání ódové síly z přítomných lidí. Jen díky ní jsou schopni navázat kontakt s nevtělenými bytostmi.

Při našich sděleních využívá prostředník ódové síly sestoupivších Božích bytostí. Bílý mág neusiluje o výrobu hmotného, nýbrž nebeského zlata - tzv. kamene mudrců. Jeho cesta je následování Krista. Prosíme, nedejte se zmást. Bohu blíž je cíl všech lidí i duchovních bytostí.

říjen: Pokračujeme vysvětlením rozdílu mezi bílou a černou magií. Jelikož Země spadá do Satanovy říše, a to vy zažíváte a v budoucnu prožívat budete, musíme se více zaobírat magií černou. Je nám to líto, ale skutečnosti odehrávající se na Zemi tomu odpovídají.

Abyste poznali, v jakém duchovním stavu se lidé na Zemi pohybují, uvedu pár příkladů: Temno působí pomocí obrazů, karet, symbolů, tónů, hvězd, hlasů, zvířat, kostek, strachu, sexu, nenávisti, úspěchů, války atd.

Démonická magie je zhoubná, protože ti, co ji používají, mají možnost ovlivňovat pro své egoistické záměry. Nikdo jim ale není bezmocně vystaven. Láska Stvořitele je silnější. Záleží na svobodné vůli, do čeho člověk svoji důvěru a lásku vloží. V dnešní době působí na Zemi silná magie strachu. V pozadí stojí Satan s jemu sloužícími mocnostmi, které si uvědomují, že na planetě musí dojít ke změnám. Z toho důvodu si vysvětlíme pojem magie preludu. Při ní dochází ke vzájemnému ovlivňování rozumu a fantazie, vymykajícímu se vědomému myšlení, víře či znalostem. Pokud člověk svůj rozum nekontroluje, má k těmto vlivům sklony a dostává se do pastí. Chceme vás tímto sdělením probudit. Abyste poznali, kolik magií vás svádí. Již ve středověku věděli zasvěcení o bílé a černé magii. I v dnešní době s ní spojují ti, co se jí zabývají, představu o požehnání, pocitech štěstí a na druhé straně s prokletím, stavy zoufalství, zničujícími energiemi, sebevraždou. To proto, že dotyčný neměl v sobě klid, nekontroloval se a neodmítal cokoliv dotýkajícího se tohoto jevu.

A tak prosíme: Za každé situace se spoléhejte na Krista, který zvíťazil. Řekl: „Přemohl jsem Zemi se všemi jejími démonickými svody!“

Jen slabý se vysvobozuje silou.

Pravá síla si může dovolit toleranci, porozumění a soucit.

Sedm dobrých vlastností:

Bud' čistý jako potůček.

Bud' rád jako kvítek.

Bud' bez obav jako ptáček.

Bud' silný ve víře jako skála.

Bud' velkorysý jako slunce – neustále září.

Bud' v srdci čistý jako lilie.

Bud' velký v lásce jako Bůh, náš Otec!

NEVĚDOMÝ BEZDOMOVEC

Moji milí, máme ještě jednu povinnost a počítám s vaší spoluprací a předáváním síly lásky. Je tu bratr a další sourozenci. Přišli k vám z očištných sfér, aby byli přivedeni k duchovní pravdě, a tím mohli postoupit do sféry příjemnější. I vy buďte láskyplní, tehdy poznáte Světlo a budete schopni Ho následovat. Vás samozřejmě povedou Boží poslové - misionářské duchovní bytosti. Budete přivedeni blíž duchovní pravdě, pomocí výpovědí si uvědomíte své vývojové chyby a můžete se těšit na duchovní vzestup. Prosím vás o to a doufám, že tak uděláte.

Sílu, kterou vydáte, obdržíte od svého duchovního průvodce opět zpět.

Děkuji a těším se na vaše dobré činy.

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

V: vedoucí (jménem Josef)

D: duše

D: Dějepis, pchá! Učí, že v každé době žebráci nedůstojně žili. Jednoho takového máte před sebou. Kdybych víc respektoval své rodiče, byl bych něco jiného. Jenže mně se nechtělo učit. A tak přišly od života kopance, zatčení, vězení, závislost na podpoře od jiných. Tušíte ale vůbec, jaký to je život? Byl jsem chudý, ale šťastný a hlavně volný! Nevěřil nikomu, nikoho jsem nemusel poslouchat, nikomu sloužit, a když jsme s přáteli pohromadě, jsme lidmi. Vím, jsme lidmi druhé nebo třetí kategorie, ale jsme svobodní.

S penězi máme máloco společného. Někteří z nás jsou určeni něco vyžebrot, další něco obstarat. Nechci říct ukrást, ale asi to tak je, protože tohle k sobě patří. Máme špatnou pověst, drží se nás jako klíště. Měl jsem možnost konat dobro. Pocházím z dobré rodiny, a protože mi to myslelo, nutili mě se dobře chovat a studovat vysokou školu. Ale svoboda mi byla milejší. Někdy se tu sice hádáme, tu a tam přijde rána nožem, ale vše překonáme. Takhle žijeme, pánbůh ví, jak dlouho. Každopádně jsem šťastný a spokojený, protože na rozdíl od ostatních lidí se nemusím o nic starat. Je to nádhera. Těším se na každý den, přestože spím pod mostem nebo ve stohu slámy či na louce.

Najednou přišli takoví noblesní a ptali se: „Tobě se takový život líbí? Cos dokázal?“ „Teprve dokážu,” řekl jsem. „Nic nedokážeš,” řekli mi. „Jak to že ne? To nás chcete poučovat?” ptali jsme se. Sice jsme o tom někteří začali přemýšlet, ale pak se vše vrátilo do starých kolejí. Netrvalo dlouho a ti nóbl přišli znovu a ve větším počtu. Byli bíle oděni a přišly i ženy. Jeden z nich řekl: „Jak dlouho ještě chcete takhle žít? Proč se vzdáváte lepšího života?“ „Nech nás na pokoji, my takhle žít chceme!” Toto se několikrát opakovalo. Až jednou přišli s vysokým člověkem, nerozeznal jsem, zda je to muž či žena. Ten velký mluvil za všechny. „Bud’ nás teď vyslechnete, anebo vás pošleme do trestného tábora!” Svoboda byla pro nás to nejcennější, a proto jsme svolili. Sesedli jsme se dohromady a ten velký řekl, že vnese trochu světla do našich duší. „Cože? Světlo do duší? Vždyť duše nemáme, jsme lidé.” Noblesní nám předložili zrcadlo, ve kterém jsme viděli své „dobré“ skutky. Ten velký řekl: „Tak toto je ovoce vašeho života!” Byli jsme rozhořčení. Tehdy zrcadlo obrátil a my uviděli, že už lidmi nejsme. Dostali jsme strach. V zrcadle jsem uviděl, jak mi matka dala větší obnos, abych si ho s přáteli rozdělil. To jsem ovšem nehodlal udělat, chtěl jsem ho jen

pro sebe. To je rozčílilo, došlo na nože a oni mě probodli. Toto vše jsem spatřil v zrcadle. Na jedné straně svůj omyl, na druhé svoji tělesnou smrt. Ten velký řekl: „Nyní půjdete s námi nebo přijdou ti, kteří vás zajmou.“ Tak jsme s nimi šli a nyní jsme tady. Víc nevím.

V: Smím tě pozdravit?

D: Hm.

V: Bylo ti řečeno, proč jsi tady?

D: Lidský hlas. Tak dlouho jsem ho neslyšel. Jsi člověk?

V: Ano, jsem.

D: Nic nevidím, byl jsem přece probodnut, ale slyším hlas a vibrace lidí mi dělají moc dobře.

V: Ano, já ještě žiji na Zemi. Vyprávěls o svém životě a potí-
žích. Řekli ti, proč tě sem přivedli?

D: Bud' sem s nimi přijdu a nechám se poučit, nebo půjdu do zajetí.

V: Jaký jsi měl vztah k Bohu?

D: Skoro žádný. Jen když jsme dostali almužnu, říkali jsme: „Zaplat' Pán Bůh.“

V: Ale to jste říkali bez jakéhokoliv pocitu. Jen proto, že se tak říká.

D: Ano. Neumím si představit, že Bůh, kterého zmiňuješ, by nám bral svobodu. V: Chceš svobodu, abys mohl se svými kumpány zase spát pod mostem. Ale to není pravá svoboda. Vždyť ses učil, že máš dělat to nejlepší, druhým pomáhat, svého bližního milovat a být vděčný Bohu.

D: Ano, žil bych, kdybych se o peníze rozdělil.

V: Lituješ toho?

D: Poučil jsem se, že jsem do té stoky, jak to nazval ten velký, neměl vůbec padnout. Měl jsem dobrý domov a určité náboženské vzdělání. Ale ve všem viděl nátlak. A tak jsem se stal tím, kým jsem.

V: V čem jsi viděl nátlak?

D: Že musím věřit v Boha, nemám ho zneuctívat, ctít matku a otce atd. Znáš to z mládí a jsou to příkazy.

- V: To jsou pravidla, která Bůh sestavil.
- D: A pak jsem přišel do školy a tam to pokračovalo – tiše sedět, dávat pozor. A to jsem nevydržel.
- V: To není nátlak, pouze ohled na druhé. Řekli ti to?
- D: Ano, ale stejně jsem se osamostatnil. Rodiče mě pro samou bolest zapudili. Víím, měli mě rádi. Pak přišla policie, vězení, samé represe. Člověk nemohl žít tak, jak chtěl.
- V: Musíš žít se svými sourozenci a okolním světem v harmonii.
- D: Bylo to fádňí. Tak jsem se přidal k partě a stal se zcela svobodný. To se mi líbilo. Sice jsme občas něco ukradli, vyžebřali, ale něco jsme k životu přece potřebovali.
- V: Asi tě mrzelo, že tě sem ten velký přivedl.
- D: Nechci říct, že to byla hrozba, nehrozil, řekl, že máme svobodnou vůli se rozhodnout, zda jít s ním nebo padnout do většího zajetí. Co tím vlastně myslel?
- V: Padnout ještě hlouběji. Měl by ses vzchopit a litovat svého jednání. Měl bys říct: Milý Bože, změním život a smýšlení. A bude-li to upřímné, opět přijde ten velký a řekne: Pojď s námi. A odvede tě tam, kde budeš mít hezčí život.
- D: Předtím jsme se dívali do zrcadla. Co myslíš, jaká barva v něm převládala?
- V: Tmavá nebo jasná?
- D: Nemáš tušení! Černější než čern. Skoro jsme se nepoznali!
- V: A pokud to chceš změnit, ukáží ti druhé zrcadlo.
- D: Výjimečně máš pravdu. Viděli jsme, jak vypadá naše duše a poprvé nás 66 cítilo, jak každá krádež, každá chyba duši bolí. Rozumíš?
- V: Ano.
- D: Ještě teď to bolí.
- V: Lituješ, žeš tak jednal?
- D: Jistě, protože to bolí.
- V: A když řekneš, že už to dělat nechceš, pak ti bude pomůženo.

D: Ano, ale pro nás je nyní důležité, aby bolest zmizela a získali jsme opět naši svobodu.

V: Necht' je vám pomoheno. Ze srdce ti to přejeme. Ať ti tvé duchovní vedení pomůže najít správnou cestu.

D: Ten velký s ostatními spínají ruce a modlí se.

V: Ano, abys litoval.

D: Ale právě to je těžké. Kdybych necítil tu bolest, neudělal bych to.

V: Zkoncentrujeme se na to, aby bolest zmizela a tys mohl z upřímného srdce....

D: Tady to bolí, tady!!!

V: Lituj z celého srdce.

D: Ó, Pane Bože, neopouštěj nás! Sejmi z nás tu bolest! Chceme všichni k Tobě, ale zrcadlo stále ukazuje, jak jsme špatní. Proč? Je to vlivem našich činů? To jsme žili tak špatně?

V: Ano.

D: Proč?... Aha, zhluboka dýchat, litovat a pak bolest odejde.

V: Prosit Boha o odpuštění, z hloubi svého srdce tak činit.

D: Pane Bože, prosíme Tě o odpuštění! Dej nám sílu, zbav nás bolesti. Pomoz, abychom se stali lepšími. Už se tak nebudeme chovat. Budeme pomáhat ostatním. Prosím, jen ať ta trýzeň zmizí.

V: Tak se určitě stane.

(Duše opouští zapůjčené tělo média.)

Vidíte, situace těch, co zůstávají u svých chyb, a přesto hledají svobodu, není jednoduchá. Bylo mi sděleno, že stálo hodně úsilí, času a ódové síly, než uznali a následovali. Důležitá je služba pečujících bytostí, že sem pokleslé duše vodí. Přivedly blíž pravdě 66 bytostí, s mluvčím 67. I vám patří za to dík. Sami jste viděli, jak těžké bylo přivést ty, co byli

zvyklí na tzv. svobodu, blíž duchovní pravdě. Slovo zajetí nemohli vůbec strávit, a díky tomu se přetrhlo pouto, takže mohli dát souhlas k odchodu.

Chci vám poděkovat za to, že jste opět ukázali, jakou sílu má láska k bližnímu.

Nebeský Otče, díky Tvé milosti, lásce a solidaritě duchovních bytostí jsi dovolil, že jsme mohli sourozencům umožnit svobodu. Jsme Tvými nástroji. Pomoz všem, kdo ještě bloudí a jiným škodí. Šeptej jim, že je negativní bytosti svádí všude, kde je to možné. Obzvláště na poli sexuality. Dej jim sílu, ať přestanou otročit a mají odvahu říci: Už to nechci dělat. Chci zpět k Tobě skrze Krista, našeho Pána. Kristus shromažďuje všechny zbloudilé a chce i toho posledního, Satana.

Nejsvětější Otče, děkujeme Ti za kontakt s našimi sourozenci na Zemi.

Bohatý není ten, co má hodně,
nýbrž ten, kdo vystačí s málem.
Chudý naproti tomu je ten,
kdo hodně potřebuje pro to,
aby se něčím cítil.

Tilde Kriesi

ZRÁNÍ BYTOSTÍ SKRZE ZKOUŠKY

S radostí vás opět z celého srdce zdravím. Přinesl jsem vám z mé duchovní vlasti vše, co by mohlo být pro spásu vaší duše potřebné a důležité. Děkuji za vaše ozdobené duše, za radost z našeho dalšího setkání, za dušičky květin, hudbu, zpěv a všechno, co jste s sebou přinesli.

Vzpomínám s veškerou láskou a oddaností na ty, kteří tu už s námi v lidské formě nemohou být a zdravím ty z nich, které se právě mezi námi nacházejí. Jsou to vaši dříve odešli mající volno.

Výraz „mají volno“ někteří z vás zcela nepochopili. Znamená to, že nejsou vázáni na učební lekci, z níž nemohou odejít. Podobá se vašemu duchovnímu společenství, jen je zapojena do jistých struktur, o nichž vám nemůžu vyprávět, protože byste nerozuměli.

Byli jsme u pozemského pohřbu sestry Gisely. Ona při ukládání svého těla nebyla. Svůj starý plášť odložila, ačkoliv zprvu nechtěla. Přála si stále pracovat na vydávání svých knih.

Ale nakonec pravila: „Zvládla jsem to!“ Velmi bych vám gratuloval, kdybyste také toto jednou mohli říct. Děkuji sourozencům, kteří měli projev - zprostředkovali myšlenky milé sestry Gisely. A její výrok byl: „Nechci nic zmeškat!“ I já vám toto kladu na srdce. Ale bohužel je to v lidském životě tak, že ti, co se nenaučili ovládat duchem, jsou neustále vystavováni zkouškám, proti nimž se často, velmi často s hořkostí a jistou záští bouří, bouří se proti Stvořiteli. I mezi vámi jsou tací.

Právě proto budu dnes přednášet o „Zrání duchovních bytostí skrze zkoušky.“

Kdo se nechá rád zkoušet? Ti, kdo nejsou dostatečně připraveni, to nejsou. Ale dobře přichystaní se na zkoušky těší. Chtějí je mít úspěšně za sebou, a tak postoupit.

Milí sourozenci, zkoušky přicházejí, abyste duchovně zráli. A zrání může být prověřeno pouze ve zkouškách. Jsou rozmanité podle toho, jak jedinec na Zemi a ostatních planetárních světech reagoval, žil, a tedy pracoval na svém pokroku. Při nich nesedí zkoušející za katedrou a neukazují na tebe prstem. Zkouška proběhne v nitru člověka!

Hodnota duchovní bytosti se vždy řídí podle jejího pokroku. Pozemský člověk, který o tom nic neví, není tak mnoho prověřován jako ten, jenž si s sebou přinesl hodně, byl na Zemi duchovně vyučován a veden. To se tedy týká i vás. Samozřejmě i mě.

K obdobím očišťování a zkoušek, které je plné strachu, chci říct: Zkoušky přicházejí zvenčí i zevnitř.

Duchovní vývoj má své vlastní zákony. Zákony na Zemi jsou takové, že se dají označit jako vlivy zvenčí. Znamená to, že zde na tebe působí cizí síly. Nacházejí se mimo tebe, mimo tvoji auru. Mohou do tebe zvenku proniknout, protože máš strach, který auru otevírá. Jestli řeknete, že se jedná o starosti, potíže, trápení atd., pak já říkám, že to všechno lze označit termínem strach. I obavy, co bude zítra, zda bude válka atd. Strach otevírá auru. Negativní síly čekají, aby vítězně otevřenou auru do vás mohly proniknout.

Pak se ovšem svět v tobě změní. Roztržená aura, ochranný štít tvého života je pryč. Negativní síly se u tebe usídlí a jen tak se jich nezbavíš. Proto považují myšlenkovou a pocitovou kontrolu za nejpodstatnější součást duchovního vývoje v pozemském životě. Zda se ji chcete naučit, je vaše věc. Ale velmi bráníte svému duchovnímu pokroku, pokud význam vlastní kontroly nechápete, nezajímáte se o něj a nepoužíváte. Pak ovšem přijde znovuzrození, protože jste v tomto životě nepochopili, nezvládli jste to.

Mezní situace

Postoupím o krok dále. Každé zrání má mezník. Je jím zkouška, maturita, která více či méně zahrne vše, co jste dosud zvládli, nad čím jste zvítězili. Tedy nelžu. Nepomlouvám. Nemluví špatně o druhém atd. Při ní si uvědomíte zdroje chyb, které ve vás byly: „Tohle už nikdy neudělám. Toto nevezmu do úst. To už mám za sebou.“

V mezní situaci (útocích, očišťování a vyjasňování) se uplatňuje nový zákon: cloumající zákon živlů. Při něm prožiješ pocit hořkosti proti Stvořiteli, proti bližnímu apod. Tato hořkost není nic jiného, než to, že pokud chceš postoupit z tohoto místa, všechna pochybení, která jsi zvládl, na tebe znovu najednou přijdou. Máš je zvládnout současně, a tím prokázat duchovní vzestup. Chyby jsi jednotlivě postupně odkládal. Nyní se objevily pospolu, aby prověřily, cos zvládnul, nad čím jsi zvítězil. I za takové situace se máš osvědčit.

Jak vypadá taková mezní situace? U méně zralých sourozenců přijde nemoc a zkouškou je zvládnutí strachu. Na jistém duchovním stupni se žádá rozhodnutí: Mám to udělat? Nemám to udělat? Mám se pro to rozhodnout? Osvědčit se jako ten, kdo se správně rozhodne. I taková může být mezní situace. Pak mohu postoupit na vyšší stupeň vývoje, z jedné sféry do vyšší, nebo z jedné planety na další výše postavenou, nebo z jednoho slunečního systému do jiného. Nyní již mluvíme v kosmických rozměrech, od nichž jste bohužel trochu vzdáleni.

Mluvím z vlastní zkušenosti a vím, že každá mezní situace bolí. Ale pokud jsi při ní obstál, pak jsi šťastný, nepopsatelně šťastný. Neboť život se začne odvíjet dál. Čím dál jsi od Tvůrce, tím více mezních situací, očišťování budeš muset absolvovat. Toto je důležité, co vás učíme. Samotná náboženská víra to nevyřeší. Zvládneš to však pomocí duchovních znalostí spojených s vírou, že Boží láska stojí vždy při tobě, že ji nikdy neztratíš, pokud plně uznáš spravedlnost Stvořitele a věříš v Jeho vedení.

Nelze pouze říkat: „Věřím v Boha.“ Důležité je přesvědčení: „Žiji v Bohu, věřím v Něj, neboť On je ve mně. Nemohu zahynout, zvládnou potíže, přestože mě vše nyní nutí být zahořklý a pochybovat.“

Slovo „nutí“ není správné, já ho však záměrně užil. Nutit se nemáte nechat! U Boha neexistuje žádné vynucování.

Jeden příklad: Když se Ježíš cítil opuštěný, když cítil hořkost a osamělost, zvolal: „Otče, Otče, proč jsi mě opustil?“ Tady vnímáme Ježíše člověka. Veškerá moc negativních sil se na něj soustředila. A Bůh byl spravedlivý a nepomohl. Kdyby tak učinil, stranil by Ježíšovi a Satan s pomocníky by protestovali, že Stvořitel je nespravedlivý.

Tak se Kristus - Ježíš nechal jako člověk obětovat. Ani slovo obětovat není správné, opět jsem ho použil úmyslně. Ježíš to dělal dobrovolně, z lásky k nám. Tehdy to ale pro něj byla mezní situace. A když pak zvolal: „Dokonáno jest!“, zvítězil a Bůh ho bohatě odměnil. Toto není pro mnohé nové.

O čem bych ale rád pohovořil, je to, že Ježíš jako Kristus později v boji porazil Satana. To znáte, i to, že po boji řekl: „Mně je dána všechna moc - na nebesích a také na Zemi.“ Vítězstvím dosáhl toho, co mínil slovy „také na Zemi“. V nebesích měl totiž moc vždy, neboť byl ustanoven králem. Ale říše Satanova nepatřila do sféry Jeho vlády. Vítězstvím nad Satanem pak od Stvořitele obdržel moc vládnout i na Zemi.

Milí sourozenci, i dnes se totiž odehrávají gigantické boje o každou lidskou duši. Vůbec si je neuvědomujete. Jen někdy ve vašem vědomí probleskne: „Bojuje se o mě.“

Pokud zaznamenáte něco nepříjemného, jestliže onemocníte, když se trápíte otázkami, na něž neznáte odpověď či nevidíte východisko, pak vězte, že se jedná o zkoušky. Co je jejich příčinou? Odpadnutí od Boha. Jako duchovní křesťané to víte. Vaše „Proč jsem spadl od Stvořitele?“ také zodpovím: Konal jsi skutky, které nebyly dle Boží vůle. Vlastní osobní svobodná vůle tě oddělila. Denně, každý okamžik se člověk rozhoduje - pro Tvůrce, nebo proti Němu.

Země je osídlena mnoha, mnoha miliony negativních duchovních bytostí, ty vnuknou to lichotivě příjemné. A tak lze na Zemi snadno dělat činy, které Stvořitel nechce. Jestliže se tak chováte, máte další zkoušku před sebou.

Není těžké být člověkem, ale lehčí je být andělem. Stát se nebo být andělem je cesta daleká, ale vyplatí se. Nesmíte si slovo anděl vykládat tak úzce. Sestru Giselu bych mohl také představit jako anděla. Kdyby se mohla zjevit, sotva byste ji poznali. Svůj stav již určitým způsobem změnila. Toto je důsledek jejího: „Nechci nic zmeškat.“ Měla zkoušky, velmi těžké zkoušky, však víte. Ale zaslechla: Chtěj plnit Boží vůli!

Každý má vlastní osud, svoji karmu, vlastní duchovní zranění. Je rozdílné, závisí na zatížení člověka. Jedno je však jasné: „Každý musí

začít u sebe a neukazovat na druhé: „Ten to dělá taky.“ Začni u sebe, tak jsem to dělal i já! Nedíval jsem se na jiného a držel se hesla: „Pracuj na sobě“.

Ještě poznámku ke karmě.

Karma není pevná. Jedni říkají: „Dvěstěkrát se musíš inkarnovat.“ Jiní řeknou: „Asi za pět set let jsi volný.“ Ale to je omyl, neboť to záleží na tobě a tvé vůli. Další říkají: „Je zbytečné, jestli se snažím, nebo ne. Žiji jen krátce.“ Ale tento krátký život máte využít, každyč, každý den! Jako by byl poslední!

Vrátím se ke zkouškám. Když přijde, je to většinou nepříjemné. Duchovní zkoušky nelze srovnávat s pozemskými. Počet opakování pozemských zkoušek je limitovaný, ale duchovní přicházejí, dokud v nich neobstojíš! Náleží tobě kvůli pochybením.

Každá zkouška skončí až tehdy, když ses z ní uvolnil. Nasad' vůli! Nechci už takové chyby dělat! Vší silou se zvednu a osvobodím od těchto pochybení.

Toto se týká tvého vnitřního světa. Neboť vůle není něco vnějšího, ale vnitřního Bohem darovaného. Vůle je ona moc, která mě na cestě zpět osvobodí od pochybení, kvůli nimž jsem odpadl od Boha.

Pokud užiji lásku, dojde k obratu. Když ji aplikuji na bližním - zvířeti, rostlině, životním prostředí, láska září a také do mě začne proudit. Sloužím, miluji, demonstruji lásku všem, s nimiž přicházím do styku. Těžké, vím, avšak možné.

Spravedlnost je úzce spojená s láskou. Sám o sobě člověk nemůže Stvořitele urazit, i když to nějaké učení tvrdí. Tvůrce je příliš velký, příliš mocný, ačkoliv je v nás Svojí Boží jiskrou. Člověk se nemůže k Němu dostat s něčím, co není v souladu s Jeho vůlí. To prostě nejde.

Boží jiskra je čistá a čistá zůstává navěky. Ani největší hříšník nemůže svoji Jiskru pošpinit.

Když se dopouštím chyb, pokud mrhám silami, zatěžuji se. Pak si připravuji potíže a karma roste. A čím je větší, tím přijde více zkoušek.

Milí sourozenci, promiňte, že jsem tvrdý. Chci podřimující mezi vámi vyburcovat. Toto téma se týká vás i mě.

Jedno je důležité: Společně jsme silnější. Napadá vás – také v politice se hledají spojenci. Ale takové myšlenky sem nepatří. Chcete se s masami brodit špínou?

Chceme vás pozdvihnout a navázat s vaším duchovním průvodcem dobrá spojení. A vy byste se měli rozhodnout udělat totéž: navázat spojení, vytvořit si přátele na oné světlé straně. Tímto způsobem sestra Gisela získala přítele – našeho milého Laurencia. On se teď o ni spolu s jejím duchovním průvodcem stará.

Váš duchovní průvodce nemůže dělat zkoušky za vás. Ale může vás podporovat, abyste byli připraveni.

Selhání v minulosti zpracujte. Nepomůže utéci do daleké země. Vnitřní selhání nemůžete zanechat na nějakém místě, ponese si ho i tam. To není jako u věci. Nechám ji ležet na lavici a lavice ji opatruje. V nitru nosím selhání!

Proto prosím, v rámci svých možností napravujte chyby vůči bližnímu, vůči sobě, rostlinám, světu minerálů atd. A když to nepůjde jinak, pomocí modliteb prostě Stvořitele za odpuštění: „Otče, už nemůžu jinak, můj bližní už je na oné straně.“ Modli se za něho a tvůj nebeský Otec požehnání rozdělí.

Po selháních je nutné období očišťování. Co se zdá neřešitelné, obrovské, nebude takové, pokud tomu nedovolíte mít nad vámi moc.

K tomu jsou důležité: kontrola pocitů a modlitba ke Kristu, k Bohu atd. Uchýlit se k duchovnímu průvodci. A když přijde špatná, nedobrá myšlenka, ihned volat: „Nebeský Otče, pomoz mi!“ Vyplatí se žít vnitřně, i když jste ovlivňováni zvenčí.

S vděčným srdcem a vnitřní radostí se nyní loučím.

KNIHA ŽIVOTA A AKAŠA KRONIKA

Moji milí, srdečně vás zdravím!

Mým dnešním tématem bude „Kniha života“.

Schopnost žít v čisté mysli neboli myslet či tzv. cítit srdcem je možnost, jak se dostat k mnohým duchovním pravdám. Tuto dovednost jsme dostali od Tvůrce při našem stvoření a máme ji uplatňovat k získání dokonalosti. Máme hledat nové poznatky a souvislosti ve stvoření. Vám zde na setkání jsou odhalovány skrze sdělení výše vyvinutými duchovními bytostmi – Božími posly.

Kromě toho jste od Stvořitele dostali svobodnou vůli, kterou by měla každá bytost rozvinout k tomu, aby se zdokonalovala tak, jak si přeje Bůh.

Z mého pohledu je nejdůležitější milovat Tvůrce, neboť On nás s láskou stvořil. Milujete-li, máte vše!

S těmito rysy nás všechny stvořil.

Osvícený apoštol Jan sdělil: „Na začátku byl Bůh. Bůh je prvotní světlo - prasevětlo, prvotní láska a prvotní svoboda - volnost.“ Nechci v žádném případě apoštola opravovat. Ovšem abyste lépe pochopili, rozšířím jeho výpověď. Na začátku této periody tvoření řekl Bůh: „Já jsem alfa a omega – začátek a konec. Já jsem souhrn všeho bytí, byl jsem a navždy budu. Jsem to Já, kdo v sobě sjednocuje veškerou moc.“ Takový je tedy Bůh. Podle Svě vůle vytvořil ze Sebe podobné, tedy čisté duchovní bytosti.

Proto označujeme Stvořitele jako nejvyšší, nejvíc milující a nejmoudřejší duchovní bytost. Znamená to, že Bůh, náš Stvořitel, je duchovní bytost, která má formu, vzhled a vždy koná s láskou.

I povolal do života podle obrazu svého duchovní bytosti v tak neměřitelném množství, že nemáte čísla, která by to vyjádřila.

Tvůrce své bytosti nestvořil najednou. Ve své moudrosti a podle potřeby stavěl svá stvoření.

Jako první vstoupil do duchovní existence Kristus. To dokazuje apoštol Pavel svými lidskými slovy: „Kristus je vůdce, ze kterého je celé další stvoření drženo v jednotě pospolu – k růstu a rozkvětu v Bohu.“

A nyní vysvětlím Knihu života: Když Tvůrce stvořil nezměřitelný počet duchovních bytostí, obdržela každá od Něho „Knihu osobního života“. Kristus jako Ježíš se v oněch časech velmi lehce této skutečnosti dotkl. Neboť vysvětlit tyto pravdy tehdejšími posluchačům a dovést je k pochopení pokládal za marný pokus.

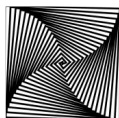
Moji milí, co tedy Kniha života je?

Především druh svazku s duálem, ze kterého jsou vyjmuti jen Stvořitel a jeho první stvoření, tedy Kristus. Všem ostatním byly Knihy života předány na cestě k dokonalosti. Do ní byly zapisovány všechny činnosti - myšlení, chtění, cítění a jednání ve prospěch nejvyššího – Boha Stvořitele. A co musíme dělat teď my? Nacítovat srdcem!

Pokusím se to přiblížit: V současné době máte na Zemi zkušenost se zápisy do počítače! Jeho užívání bude stále vašimi vynálezcí a techniky vylepšováno, ale nikdy nebude na Zemi dokonalé. Lidsky řečeno: Tvůrce dal každému duálovému páru při jeho stvoření s sebou jakýsi počítač, do kterého je zaznamenáno vše, co se v duchovním životě tohoto duálového páru odehraje.

My se teď nacházíme u prvorozených duchovních bytostí, které pod vedením Krista žijí šťastně a v harmonii a usilují o svou dokonalost.

Pokud mi to bude umožněno, podrobněji vám v budoucnu Knihu života vysvětlím.

pokračování v říjnu: Moji milí! Kristus je první a nejvyšší Tvůrcem stvořená duchovní bytost, je to Jeho jediné přímé stvoření. Skrze Krista vstoupily do své existence další duchovní bytosti. Společně, dle vůle Stvořitele, vytvořili velké duchovní společenství – duchovní královskou říši a na jejím prvním místě Kristus, Stvořitelem pomazaný král. Jeho tvůrčí síla, láska, rozvážnost, jeho soudržnost byly vzorem pro sourozence, které on ve velkém počtu láskyplně vedl. Proti království Krista, které se nesmírně dlouhou dobu vyvíjelo v harmonii a jednotě, se pomalu rodil onen rozhodující obrat, který je znám jako duchovní revoluce vedená Luciferem. Ten se chtěl stát Prvním, tedy králem, a odmítal se svou rozsáhlou družinou následovat Krista. V tomto nezákonném odporu proti vůli Stvořitele a porážkou Lucifera a jeho přívrženců došlo k pádu do nízkých sfér, které Kristus a jeho věrní vytvořili dle Boží vůle pro odpadlé sourozence. Protože se mnoho duálových párů při tomto odpadu rozdělilo, vyvstává otázka, jak je to s oním „počítačem“ duálových partnerů?

Protože Stvořitel dal každé bytosti s sebou Boží jiskru a duálové páry později spojil, obdržely od Něho „Knihu života“. V ní je zaznamenáno vše, co se v pohnutém životě každé jednotlivé duchovní bytosti událo - v myšlení, cítění a v duchovním smyslu se stalo dokonanou skutečností. Také bolestné rozdělení duálů.

Podle vašich vědomostí došlo dle Boží vůle k druhému stvoření duchovních bytostí – embryonálních čili duchovních bytostí druhých sluncí. Ty rovněž obdržely od Stvořitele všechny atributy lásky, svobodné vůle a moudrosti jako Knihu života. Jen jejich výuku – vedení – vývoj k dokonalosti měla embryonální bytost získat od prvorozenců. To se nelíbilo Satanovi a jeho přívržencům. I pokusili se je se svojí dovedností přimět k pádu. A mnozí vystoupili ze zákonů lásky Stvořitele, připojili se k Luciferovi, z něhož se stal Satan. Tím se roztrhlo duálové spojení – viz Kniha života. Vznikly dvě nezávisle na sobě působící duchovní bytosti, které byly Satanovi poslušné.

Jak u prvorozených duchovních bytostí, tak u sourozenců druhé etapy tvoření odpadlých od Stvořitele, vznikl v Knize jejich života dodatek,

který vy, pozemští lidé, označujete jako Akaša kroniku! Těmito vesmírnými záznamy, které každá duchovní bytost ukrývá v Boží jiskře, se budu zabývat. Chtěl bych vám je vysvětlit, i když mě můžete v důsledku snížené schopnosti chápání díky odpadnutí a zatížení sledovat jen částečně. Ne všechno pochopíte, co bych vám mohl k obohacení vašich vědomostí předložit. Ale co není, to vám poskytne budoucí život, pokud budete chtít.

Zhruba se jedná o souvislosti mezi vnitřními duchovními a duševními událostmi v životě a nynějšími činnostmi vašeho pozemského života. V Akaše kronice je všechno uloženo od svého pádu od Stvořitele. Rozlišujte tedy: Kniha života je u čistých duchovních bytostí, Akaša kronika je její příloha a týká se odpadu od Stvořitele. Tuto myšlenku rozvedu ještě dál:

V Akaše kronice jsou zaznamenány všechny úseky života na všech úrovních světů člověka nebo duchovní bytosti skrze všechny časy – minulosti, přítomnost a budoucnost – s veškerým konáním, myšlením, chtěním a působením, spirituálním vývojem atd.

Tím jsem vás dovedl, moji milí, až k současnému stavu vašeho vědomí na Zemi.

A tak prosím: Snažte se následovat Krista, neboť on překonal tuto hlubokou pozemskou sféru, aniž od Boha odpadl!

okolnosti nemají v sobě žádnou moc,
pokud jim ji sám neposkytneš.
Víra v Boha je nevysychající pramen radosti a důvěry.

SOUČASNÁ DOBA

Ne já sám, mnoho přátel připravuje setkání. A každé setkání znamená hodně energie, kterou musíme nashromáždit, vydat z nás samotných, a vy pak obdržíte vytvořenou vibraci. Navíc jsou zde duchovní lékaři, kteří tyto síly předávají i vašim tzv. pozemským nemocným sourozencům. Ať trpí na duši či v těle.

Děkuji všem, kteří se modlili jako já při posledním setkání. Přece se to nezvrhlo ve válku, bylo nalezeno alespoň částečné řešení, aby nebylo použito ještě více zbraní. Bohužel se zcela nepodařilo, co jsme z duchovního pohledu chtěli. Svobodná vůle lidí je zde.

Již před lety jsme naznačili, že médium trpí nedostatkem sil, že jeho ódová síla ubývá. Ale Kristus chtěl jinak. Jako nabíjíte baterii, tak se přiměřeně nabíjí i prostředník, protože tak chce Kristus. Výhodou je nejen poměrně čistý život prostředníka, ale i život jeho okolí – a to jste vy všichni. Nejen jeho rodina, vy všichni tvoříte jeho okolí tím, že se modlíte a vysíláte pro něj záření. Za to vám děkuji. Nyní už prostředník není slabým článkem. Proto vás prosím, držte pohromadě. Jsem také jen příjemce a mám povinnost vám předávat dál.

Milosrdenství a milost Stvořitele postavená na L Á S C E

Veškeré utrpení, všechna bolest, všečen žal, vše, čím lidé a duchovní bytosti trpí, je důsledkem odpadu od Boha. Jestliže máte toto před očima a přijímáte čistým srdcem, pak bychom si mohli všichni – i já – mnohé, veškeré utrpení ušetřit. Ale bohužel jsme učinili opak. Neboť utrpení ve smyslu bolesti, žalu, také do jisté míry strachu ze smrti nejsou člověku vrozená, ale zprostředkovaná.

To vaši předkové se obávali tzv. smrti. Ale vy byste správně měli mít ve vědomí a vašem životě pevně zabudováno: Smrt neexistuje. Jde

jen o odložení pozemského těla, sloužilo duchovnímu a duševnímu růstu. Otcem strachu a obav je samotný Satan. To již víte, to jsme vás učili. Planeta Země má vibraci podemletou obavami a strachem a vás, duchovních bytostí, se to týká, protože žijete ve hmotném těle.

Bůh, náš Stvořitel, by nás neměl rád, kdyby jako „cenné prostředky“ nestvořil utrpení, bolest, bídu, obavy, soužení, starost. Ve své milosrdné lásce a milosrdenství, ve své moudrosti nám dal možnost utrpením odčinit a odpykat. Toto lze pochopit jen srdcem, rozum to nedokáže.

Když tedy vím, že to vychází ze mě, z mého zatížení, pochybení, jež nesu v sobě, tak budu očekávat, že Stvořitel ve Své moudrosti a lásce tento cenný prostředek k odčinění použije.

Pak ovšem nerozumím, proč při odčínování naříkáte, pláčete a bědujete. Vnitřně ho přijměte! Mám-li bolesti, utrpení nést, protože jsem si to sám naložil, a to je poznání, pak slouží k tomu, že se moje zatížení zmenšuje. Jsou to situace, které Bůh, náš Stvořitel, daroval v lásce bytostem, jež od něho odpadly. Ale člověk ve svém egoismu vždy protestuje: „Proč musím trpět? Proč musím snášet bolest?“ Egoismus, rozumové já je silnější než myšlení srdcem, než duchovní vývojová situace, kvůli které jsem přišel na Zemi. Tak vzniká strach. Člověk se schovává před strachem, nežije, on na Zemi přežívá.

Stejná situace je u duchovních bytostí v nízkých sférách. Pán hlubin je naplněn strachem, i jeho stoupenci strach vyzařují a jsou si toho vědomi. Vy jste ale tady, abyste získali svobodu. Svobodu od nátlaku, který vám Satan a jeho přívrženci chtějí pomoci obav a strachu vnutit.

Milí sourozenci, alchymie lásky Stvořitele je schopen pouze Bůh. On vaše stará pochybení s následky, utrpeními, nerealizuje v poměru jedna ku jedné. Hovoříte-li tedy o Bohu, pak mluvíte o největší lásce, nejvyšší inteligenci, o nejvyšší moudrosti, ale také spravedlnosti.

Představte si duhu. Ta je rozdělena do mnoha barev. Je vám ku radosti jako celek, nebo rozlišujete jednotlivé barvy? Těšíte se z duhy jako takové. Stejným způsobem máte v nitru pocítit radost: Bůh, náš Stvořitel, mě má rád, mě osobně jako každého jednotlivce.

Tvůrce přesně ví, kolik utrpení jste schopni unést. Zná vaši schopnost snášet. Souhlasili jste, že budete procházet zkouškami, abyste to prověřili. Pak tedy nenaříkejte. Sami jste si to přáli. Bůh zkouší vaši vytrvalost, ale vězte, že vy sami jste si naložili. Jsou zde mnozí, kteří si naplánovali mnoho. Chtěli na Zemi vykonat víc, než pak dokázali. Ale bylo jim to dopřáno. A čím víc si člověk předsevzal, tím více zkoušek v životě musí prodělat. A čím více se přetíží, protože myslí jen jako člověk, a ne jako duchovní bytost, čím méně zvládne a nadto se ještě zatíží - tak to je nebezpečné. Většina z vás přišla z pozice na onom světě, kde se může říct: I při menším růstu, než si člověk předsevzal, lze přesto zaznamenat duchovní pokrok do Knihy života – s tou vás seznámil Josef z N.

Těší mě, že můžete dosáhnout alespoň něčeho. Stvořitel není příčinou vaší bolesti, bédování, utrpení atd. Duchovní alchymie pokání, milosrdenství i spravedlnosti je v lásce sjednocená. Stvořitel ve Své moudrosti toto všechno do sebe zahrnul.

My, duchovní průvodci či duchovní bytosti, vidíme někoho bojovat, někoho však všechno vzdát a pozemské tělo vysvléci. A pak najednou stojí před nicotou a neví, co dál. Potom s pohrdavým smíchem přijdou bytosti temna a strhnou ho do hlubin. A teď přijde to podstatné: Ony ho musí vydat z temnot, neboť Stvořitel tak určil - když například v 50 letech spáchal sebevraždu a plán byl 80 let života na Zemi, pak nemusí chybějící roky strávit v temnotě. Je ale vázaný na Zemi a peklo prodělává na Zemi po dobu třiceti let. A veškeré události jsou všechno klam, mámení, podvody, vše je předstírání. Proto naše sourozence poučujeme při takzvaných spasení, vysvobozování.

Mnozí jsou ještě vázání na Zemi, ale alchymie lásky Boží jim odpustí a dá sílu tento čas skrze poučení zkrátit. Ale spravedlnost Boží, která je také vázaná láskou, požaduje oněch 30 let vázaných pobytem na Zemi, protože si sám šanci na vzestup života k duchovnímu zkrátil. To není, jak si někteří teď myslí, v rozporu, jedná se o duchovní alchymii, jíž je schopen samotný Bůh. A Bůh to ve Své lásce také činí.

Milí sourozenci, pokaždé je tu pro vás něco, co může přispět k zamýšlení a vašemu zrání. Když vás tak ve všední den vidíme a duchovní

průvodci nás o tom informují, zejména Josefa z N. a ten zase mě, tak vám musím říct: Je až zneklidňující, jak málo se ve všední dny zabýváte tím, co víte o svém budoucím životě. Je zneklidňující, že ačkoliv tolik znáte, stále nemáte čas požádat o pomoc. Vyslat modlitby, když vidíte, že bratr, sestra nebo nějaká jiná Boží bytost trpí. Snažně žádat o pomoc.

Někteří to dělají velmi dobře před usnutím. Ale to je málo! Příliš málo, abyste svou duši a ducha pozdvihli. Přece se říká: Modli se a pracuj! Já být vámi, postavím modlitbu na první místo. Během práce, činnosti bych se krátce zastavil a prosil o pomoc, aby mi šla práce lépe od ruky. A když sedím u počítače, nemusím vždy vidět před sebou hry s čísly. Může mnou problesknout: Prosím, pomoz! Pomoz mi, ať neklesnu do bahna pozemského lidstva! Vždyť mám povinnosti vůči svému vědomí. O tom však nechcete nic slyšet. O povinnostech, které vám zprostředkováváme, nechtějí někteří vůbec nic vědět. Přijdou sice na setkání, to je pěkné. Ale potom nic, a to je to nejhorší. Usilujte stále o lásku Stvořitele! Snažte se stále o lásku k bližnímu! Snažte se stále o růst v denním životě! Ježíš věděl zcela přesně, když řekl: Zkoušky se nedají z tohoto světa sprovodit. Pamatujte, že právě vy, kteří už trochu svítíte, potřebujete příliv pomoci seshora. Rozumíte souvislostem? Vaše nitro má růst, vnějšek nemá být zkouškami rozleptán. A přesto se stáváte disharmonickými, říkáte nemocnými. Neboť tělo zrcadlí vašeho ducha a duši. Pokud je tělo nemocné, pak je duch s duší nemocný. Proto je tak důležité, abyste si co nejčastěji ve dne vzpomněli, co vás učíme. Ne na všechno, použijte krátkou modlitbu a pak zase pokračujte ve své práci. Nebo pošlete volání o pomoc: Ježíši, stůj při mně, pomoz mi v této situaci!

Váš duchovní pokrok je pro nás to nejdůležitější. Ne co jste nashromáždili. To je pro vás nepodstatné. Až zavřete oči, vaše tělo se stane součástí země. Jistě, pokud jste dobře žili, něco proudí na vaše potomky. Dali jste jim dobrý příklad. Ale to je vaše povinnost, pomoci námi naučených vědomostí se stát dobrým vzorem.

DALŠÍ VZKAZ GISELY WEIDNER

Milá duše Gisela WEIDNER mě poprosila, abych předal její sdělení. Ona sama přes prostředníka nemůže psát, své myšlenky však může oznámit. Vyprávěla mi své zážitky při proměně bytí z člověka na duchovní bytost.

Následující její myšlenkové pochody jsou věrně podány tak, jak je prožila.

Gisela

Nechtěla jsem ještě vystoupit z těla, ačkoliv jsem již kolem sebe viděla bytosti. Ale přisuzovala jsem to infuzím. Mé vědomí střídavě ustupovalo, nemohla jsem již uchopit žádnou jasnou myšlenku.

Nakonec jsem se probudila v potemnělé místnosti opečovávaná nějakými bytostmi. Podobaly se lidskému druhu, ale byly tiché a plny náklonnosti ke mně. Často jsem usínala a opět probouzela. Nakonec jsem zůstala při vědomí. Cítila se jako znovuzrozená, šťastná a svobodná.

Tu jsem si všimla osoby stojící u nohou postele. Byla to teta Tonička, můj osobní duchovní pomocník! Během pozemského života mě měla velmi ráda. Protože jsem měla dostatek síly a byla při vědomí, začala jsem se jí vyptávat: „Kde to jsem? Již na oné straně? Jak dlouho jsem spala? Proč jsem nebyla pořád při vědomí?“ Vždy jsem na své otázky dostala odpověď.

Pak k mému lůžku přistoupilo mnoho pozemských příbuzných, kteří již odešli dřív: Pupi, Evi, rodiče, tety, manžel a další. Jejich návštěva mě přemohla, usnula jsem. Když jsem se znova probudila, byla

u mě jen Tonička. A pak přišla bytost, kterou i vy znáte. Laurencius! Přinesl knihu „Ohněm pozemského života ke světlu.“ Řekl, že v ní není vše, co jsem na Zemi prožila. „Pomohu ti se zpracováním tvého pozemského života.“ Krátce pozdravil a byl pryč. Tak toto jsou mé první dojmy.

Neobávejte se toho, co na Zemi nazýváte smrt! Je to přechod do života na onom světě. Ještě všemu, co tu je, úplně nerozumím. Stále nové dojmy, neumím je vylíčit.

Děkuji Bohu, děkuji Kristu a jeho poslům. Já to dokázala! Děkuji všem za všechno!

Vaše Gisela

GISELA WEIDNER zemřela po delším utrpení
v neděli 28. července 2013 ve věku sto let.

Ne ke své chvále čiň to
dobré,
konej ku chvále Toho,
jemuž vděčíš za to,
že dobro jsi schopný konat.

K OBRAZU NA OBÁLCE OBRAZ MADONY V MEDJUGORJE

z materiálů, které nám kdysi věnovala Pavla

Příběh o vzniku obrazu

Jednoho dne roku 1986 scházel vyčerpaný poutník z Křížové hory v Medjugorje zpět dolů, když tu najednou zaslechl za sebou volání. Otočil se, ale kromě vzdáleného kříže na vrcholu hory nic neviděl. Když se ale po třetím zavolání nic neměnilo, napadlo ho: „Fotografuj!“ To také udělal.

Jak byl překvapen, když po vyvolání filmu spatřil místo kříže zjevení Matky Marie s dítětem v náručí.

Vysvětlení duchovní bytosti Harduse

K Matce Marii nás z vděčnosti pojí vnitřní radost. Oznamoval jsem vám, že vám budou seslány mnohé důkazy, zejména o Matce Marii a Kristu. To vnitřně souvisí s končící dobou, a tím i záchranou lidstva.

Spojili jsme se s duchovním průvodcem dotyčného a i sami jsme báдали a potvrzujeme, že se obraz Matky Marie uskutečnil na základě jejího osobního zjevení. Typické pro obraz její aury (pro vás neviditelný) je „knížecí vibrace“, vibrace podle duchovní hierarchie.

Prosíme, abyste šířili tento obraz v zájmu záchranu lidstva, neboť právě z tohoto důvodu bylo umožněno jeho vytvoření.

Pokud nás něco vykolejí,
domníváme se, že je vše ztracené;
přitom pouze začíná něco nového.

L. N. Tolstoj

Z NAŠEHO ŽIVOTA

Milí přátelé, končí se rok 2013, Pavla už s námi ve hmotném těle není již více než sedm let a František více než dva roky. Stále se však daří získávat čisté duchovní pravdy, a tak s pomocí Boží pokračujeme dál. Zde v Čechách jsou informace zveřejněny ve dvaceti knihách nakladatelství Santal a Carolus. Dvě z nich (Řekni ANO Bohu a svému životu a Duchovní pravdy v otázkách a odpovědích) jsou elektronické a zdarma stažitelné. Informace jsou také v 71 Rozhovorech se životem a sedmi dalších důležitých textech, jedné přednášce (Duchovní průvodci) a 56 videích publikovaných na kanále 30Helena03 na www.youtube.com. Samotná videa mají více než čtvrt milionu zhlédnutí, přednáška téměř 9000. Náš web rozhovorysezivotem.cz má více než 44 800 návštěv.

V listopadu tohoto roku Karel Fiksl pro vás vytvořil souhrnnou kazetu s videi, podívat se také můžete na přednášku Duchovní učitelé Pavla a František; proběhla pod názvem Duchovní průvodci v r. 2012 na setkání duchovně hledajících. Kdo rád poslouchá v dopravním prostředku či při nějaké domácí práci, může z kazety obdržet zvukovou stopu videí, ba dokonce hlas Pavly, protože na kazetu je zařazeno její koncentrační cvičení, které jsme nahráli na setkání v Sedlčanech roku 2005. A jako bonus si z kazety můžete přečíst všech 70 Rozhovorů se životem a také text všech videí.

Jitka Vovsová, Maruška Kratochvílová, Ladka Čapková a Iva Barešová pak letos o Pavle a Františkovi mluvily při setkání křesťanů hlásících se k původnímu Ježíšovu učení.

Jsme rádi, že pochodeň pravdy zažehlou Pavlou neseme dál. Pomáhá nám zvládat každodenní situace a vnáší do našich životů klid, zdraví a Boží požehnání.

Blíží se čas, kdy budeme vzpomínat narození Ježíše Nazaretského. Přivítejme Ho tedy laskavě, pokojně a s nadějí a poprosme Ho, aby nás svým Božstvím posílil, naplnil nás Světlem pro lepší chápání života a jeho duchovních zákonů, přivedl nás k moudrosti, radosti a vděčnosti k životu a jeho Tvůrci.